

Er Forretningens Gjenstand i Trediemands Bærg og nægter han de Udmeldte Udgang til at iagttage den, have Synsmændene herom at afgive Forklaring i Retsmødet. Skjønner Retten, at Trediemands Bærging ifølge Grundføtningerne i § 242 er ubeføiet, paalægges det denne at tilstede Synsmændene Udgang inden en vis Frist, og Sagen udsættes. De i § 243 omhandlede Regler blive iøvrigt i saadant Tilfælde at anvende.

Syns- og Skjønsmændene skulle paa Parternes egen Bekostning give disse Underretning om, naar og hvor Forretningen foregaar, ligesom de ogsaa, naar Forretningen afgives skriftligt (§ 230), have at meddele Parterne Gjenpart af den eller dog at give dem Udgang til at gjøre sig bekendte med den senest 3 Dage forinden Bevisforhandlingen.

§ 232.

Til den i Udmeldelsesdekretet fastsatte Tid møde Syns- eller Skjønsmændene i Retten og aflægge Ed paa deres Forretning, som de oplæse og overgive til Retten. Ere de ikke enige, maa det fremgaa af Forretningen, af hvilken Anskuelse de enkelte Syns- eller Skjønsmænd ere.

Naar Syns- eller Skjønsmændene ho eller opholde sig langt fra det Sted, hvor Hovedsagen behandles, kan Retten, hvis Syns- eller Skjønsmændenes Fremstillelse under Hovedforhandlingen skjønes at kunne undværes, i Udmeldelsesdekretet bestemme, at de skulle møde og afhjemle deres Forretning samt bevare fremsatte Spørgsmaal for en af Retten bestemt Underdommer.

Tiden herfor fastsættes saaledes, at den afhjemlede Forretning bekrævet kan fremlægges og oplæses under Hovedsagens Forhandling.

§ 233.

Klage over Syns- og Skjønsmænds Fremgangsmaade ved deres Forretning fremsættes for den udmeldende Ret, der kan paalægge dem at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen. De herved nødvendiggjorte Udsættelser bestemmes af Retten.

§ 234.

Imod Syns- eller Skjønsmænd, der uden lovligt Forfald udeblive, eller uden tilstrækkelig Grund forsumme at gjøre deres Forretning færdig, eller nægte at deltage i Forretningen, eller ubeføiet vægre sig ved at efterkomme Rettens Paalæg om at omgjøre eller fuldstændiggjøre Forretningen, anvendes de i §§ 218—219 for Vidner bestemte Ewangsmidler, med de Væmpelser, som følge af Forholdets Natur. Imod Syns- eller Skjønsmænd, der nægte at bevare de til dem i Retten stillede Spørgsmaal, komme Reglerne i § 221 til Anvendelse.

Dog kan Retten, naar dette er muligt og efter Omstændighederne kan bidrage til Sagens Fremme, efter paagjældende Parts Begjæring udnevne andre Syns- eller Skjønsmænd enten strax, eller naar de anordnede Ewangsmidler uden Frugt ere anvendte. Parten anses naar han fremsætter en saadan Begjæring, at frafalde yderligere Ewangs Anvendelse mod den eller de gjenstridige Syns- eller Skjønsmænd.

§ 235.

Have Syns- eller Skjønsmænd Forfald, eller har det været dem umuligt at gjøre Forretningen færdig, komme de i § 220 givne Regler til Anvendelse med de Væmpelser, som følge af Forholdets Natur.

§ 236.

Med Hensyn til Indsigelser fra Syns- eller Skjønsmændenes Side saavel som Be-